

Ministerul Finanțelor Publice

.....

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA NR. 40

din 20.04.2012

privind soluționarea contestației formulate de

.....,

din mun. Suceava,, jud. Suceava,

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava

sub nr. din 01.03.2012

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale ... prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., cu privire la contestația formulată de **persoana fizică**, din mun. Suceava,, jud. Suceava.

Persoana fizică formulează contestație împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., emisă de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale ..., cu privire la suma de, reprezentând accesorii aferente TVA.

De asemenea, persoana fizică solicită și suspendarea somației de plată privind Decizia nr.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. Persoana fizică formulează contestație împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., emisă de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale ..., cu privire la suma de, reprezentând accesorii aferente TVA.

Petentul susține că formulează contestație întrucât decizia de obligare la plată este nulă deoarece mașina pentru care ar trebui achitată TVA nu mai este în

utilizarea SC SRL încă din anul 2009, înaintea expirării contractului de leasing, pe motiv că acesta a fost reziliat de către proprietar, respectiv

Mai face precizarea că SC SRL a intrat în procedura de insolvență încă din luna decembrie 2008, iar din anul 2010 societatea a fost declarată închisă, implicit administratorii firmei nemandispunând de patrimoniul societății, fiind instituit un cabinet de insolvență ca administrator al societății, care s-a ocupat de toate activele și pasivele sale.

Mai menționează și faptul că societatea avea doi administratori cu drepturi egale, iar dispunerea plății a fost făcută numai către unul din aceștia.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., emisă de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale ..., s-au stabilit în sarcina persoanei fizice suma de, reprezentând accesorii aferente TVA.

Pentru neachitarea la scadență a datoriei vamale reprezentând TVA, individualizată prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr., s-au calculat accesorii aferente, pentru perioada 18.03.2011-30.11.2011.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma de, reprezentând accesorii aferente TVA, stabilite suplimentar prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., emise de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale ..., Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe dacă persoana fizică datorează aceste accesorii, în condițiile în care debitul pentru care s-au calculat este datorat și nu a fost achitat la scadență.

În fapt, prin Decizia nr., Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a dispus respingerea ca nedepusă în termen a contestației formulate de persoana fizică împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr., emisă în baza Procesului verbal de control nr., întocmite de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava, privind TVA în sumă de lei, care a generat accesorii contestate.

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., s-au calculat pentru perioada 18.03.2011-30.11.2011 accesorii aferente TVA stabilită prin Decizia pentru regularizarea situației nr., întrucât aceasta nu a fost achitată la scadență.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 119 și art. 120** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează că:

ART. 119

“Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

[...]”.

ART. 120

“Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

[...]

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

- Începând cu 01.10.2010, art. 120 s-a modificat, având următorul conținut:

ART. 120

“Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

[...]

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

Din aceste prevederi legale se reține că, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

Dobânzile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv și sunt în procent de 0,04%.

Accesoriile în sumă de s-au calculat pentru neachitarea la scadență a TVA în sumă de lei, datorată de persoana fizică, și au fost stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., întocmită de DRAOV
....

Referitor la susținerea contestatoarei că nu datorează accesoriile deoarece decizia de obligare la plată este nulă deoarece mașina pentru care ar trebui

achitată TVA nu mai este în utilizarea SC SRL încă din anul 2009, înaintea expirării contractului de leasing, pe motiv că acesta a fost reziliat de către proprietar, respectiv, precizăm că această afirmație nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât debitul pentru care s-au calculat accesoriile, debit reprezentând TVA, a fost analizat prin Decizia DGFP Suceava nr., prin care s-a respins contestația formulată cu privire la TVA în sumă de lei, care a generat accesoriile.

Deciziile emise de organele de soluționare a contestațiilor sunt definitive în sistemul căilor administrative de atac, asupra lor nemaiputându-se reveni, fapt care rezultă din prevederile **art. 210** din OG 92/2003, republicată:

ART. 210

“Decizia sau dispoziția de soluționare

(1) În soluționarea contestației, organul competent se pronunță prin decizie sau dispoziție, după caz.

(2) Decizia sau dispoziția emisă în soluționarea contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac”.

Având în vedere prevederile legale invocate și faptul că debitul care a generat accesoriile sunt datorate și nu a fost achitat la scadență și luând în considerare și principiul de drept *"accessorium sequitur principale"* (accesoriul urmează principalul), rezultă că în mod legal organul fiscal a calculat **accesorii în sumă totală de** aferente TVA, drept pentru care **urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată cu privire la această sumă.**

2. În ceea ce privește solicitarea contestatoarei de suspendare a somației de plată privind Decizia nr., cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava are competența materială de a se investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care conformitate cu prevederile OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, solicitarea contestatoarei de suspendare a somației de plată, nu intră în competența sa materială de soluționare.

În fapt, prin contestația formulată, **persoana fizică** solicită suspendarea somației de plată privind Decizia nr.

În drept, sunt aplicabile prevederile **art. 215** din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează că:

ART. 215

“Suspendarea executării actului administrativ fiscal

(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în

temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. Instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune de până la 20% din cuantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani, o cauțiune de până la 2.000 lei. [...]”.

Totodată **art. 14 alin. 1 și alin. 2** din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ prevede:

ART. 14

“Suspendarea executării actului

(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond.[...]

(2) Instanța soluționează cererea de suspendare, de urgență și cu precădere, cu citarea părților. [...]”.

De asemenea, **art. 172** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată prevede :

Contestația la executare silită

(1) „Persoanele interesate pot face contestație împotriva oricărui act de executare efectuat cu încălcarea prevederilor prezentului cod de către organele de executare, precum și în cazul în care aceste organe refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile legii” (...).”

(3) „Contestația poate fi făcută și împotriva titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o altă procedură prevăzută de lege.

(4) Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență”.

Având în vedere prevederile legale mai sus enunțate, cererea contestatorului de suspendare a somației de plată privind Decizia nr. intră sub incidența prevederilor Legii nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava nu se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere întrucât competența materială de soluționare aparține instanței judecătorești.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 216 din Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de persoana fizică, împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., emisă de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale ..., cu privire la suma de, reprezentând accesorii aferente TVA.

2. Constatarea necompetenței materiale a Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava în soluționarea cererii formulate de persoana fizică privind solicitarea de suspendare a somației de plată privind Decizia nr.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.